

Sygnatura akt VI W 6530/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Aleksandra Duczemińska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 r.

sprawy przeciwko P. N. synowi (...) z domu Ś.

urodzonemu (...) w miejscowości Ż.

obwinionego o to, że

do dnia 10.07.2014r do godz 20:30 we W. na ul. (...) w Siedzibie Straży Miejskiej będąc właścicielem pojazdu marki V. o nr rej (...) nie wskazał/a na żądanie uprawnionego organu komu powierzył/a pojazd, którego kierujący w dniu 23.05.2014r o godz. 12:32 we W. na ul. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 24 km/h.

tj. o czyn z art. 96 § 3 kw

I. uznaje obwinionego P. N. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 96 § 3 kw i za to na podstawie art. 96 § 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 616 § 2 kpk w zw. z art. 119 kpw obciąża obwinionego kosztami postępowania w wysokości 100 zł oraz wymierza mu opłatę w kwocie 30 zł.

UZASADNIENIE

W dniu 23 maja 2014 r. o godz. 12:32 we W. przy ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki V. nr rej. (...) poruszający się z prędkością 74 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten stanowił własność P. N..

dowód: notatka urzędowa k. 6;

zdjęcie k. 7;

wyjaśnienia P. N. k. 29;

Straż Miejska W. w dniu 18 czerwca 2014 r. wystosowała wezwanie do P. N.. Został on zobowiązany do stawienia się w siedzibie Straży Miejskiej W. przy ul. (...) w terminie 7 dni w charakterze świadka w celu wskazania osoby, która kierowała w dniu 23 maja 2014 r. we W. na ul. (...) samochodem marki V. nr rej. (...) poruszającym się z prędkością 74 km/h.

dowód: wezwanie k. 8;

notatka urzędowa k. 6;

P. N. wezwanie Straży Miejskiej W. odebrał w dniu 24 czerwca 2014 r. W dniu 10 lipca 2014 r. wysłał do Straży Miejskiej W. pismo, którym wskazał, iż nie jest w stanie zastosować się do nałożonego na niego zobowiązania. Nie potrafił zidentyfikować kierującego. Zarazem w tym czasie jego samochód nie był prowadzony przez nieznaną jemu osobę wbrew jego woli i wiedzy.

dowód: potwierdzenie odbioru pisma k. 5;

notatka urzędowa k. 6;

wyjaśnienia P. N. k. 29;

pismo k. 9;

P. N. jest bezrobotny. Utrzymuje się z prac dorywczych. Był karany w postępowaniu mandatowym.

dowód: dane osobopoznawcze k. 29;

P. N. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Zarazem wyjaśnił zgodnie z ustaleniami.

vide: wyjaśnienia P. N. k. 29;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zdjęciu z opisem, notatce, wezwaniu, pokwitowaniu, piśmie i wyjaśnieniach P. N..

Dowody te w sposób zbieżny wskazują, iż w dniu 23 maja 2014 r. o godz. 12:32 we W. przy ul. (...) przy użyciu urządzenia kontrolno pomiarowego został sfotografowany samochód marki V. nr rej. (...) poruszającym się z prędkością 74 km/h w miejscu gdzie obowiązywało ograniczenie tej prędkości do 50 km/h. Samochód ten należał do P. N., który wezwany do wskazania kierującego nie zastosował się do tej powinności. Nie był on bowiem w stanie zidentyfikować kierującego. Zarazem w tym czasie samochód ten nie był prowadzony przez nieznaną jej osobę wbrew jej woli i wiedzy.

Ustawa z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) w art. 78 ust. 4 nakłada na właściciela bądź użytkownika pojazdu obowiązek wskazania na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie.

W myśl art. 129b ust. 3 pkt 7 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym S. Miejscy są upoważnieni do żądania od właściciela lub posiadacza pojazdu wskazania, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Tym samym przysługuje im uprawnienie do składania wniosków o ukaranie w tych sprawach. W tym zakresie finalnie wypowiedział się Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów z dnia 30 września 2014 r., sygn. I KZP 16/14 (Biul.SN 2014/9/13).

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie o sygn. P 27/13 (Dz. U. z 24 marca 2014 r. poz. 375) wezwany do wskazania kierującego pojazdem ma pięć możliwości: 1) wskazać siebie, jeżeli faktycznie prowadził pojazd; 2) przedstawić dowód, że nie jest ani właścicielem, ani posiadaczem pojazdu; 3) wskazać kto kierował lub używał pojazd; 4) nie wskazać, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania; 5) przedstawić dowód, że pojazd był użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

W czwartym wypadku, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu nie wskaże, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania, naraża się na odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw.

Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w omawianym orzeczeniu, zgodnie z art. 78 ust. 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają obowiązku wskazania, komu powierzyli

pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec. W sytuacji użycia pojazdu wbrew woli i wiedzy właściciela lub posiadacza pojazdu przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie dochodzi w ogóle do spełnienia znamion wykroczenia określonego w art. 96 § 3 kw. Właściciel lub posiadacz pojazdu, nie wskazując, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli pojazd został użyty wbrew ich woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mogli zapobiec, nie zachowują się, jak wymaga tego art. 96 § 3 kw „wbrew obowiązkowi”.

W ocenie Trybunału Konstytucyjnego odpowiedzialność za wykroczenie określone w art. 96 § 3 kw zostanie wyłączona także w sytuacji, gdy właściciel lub posiadacz pojazdu uchylą się od obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie w ramach prawa do obrony na podstawie art. 74 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) w związku z art. 20 § 3 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.). Właściciel lub posiadacz pojazdu nie mają zatem obowiązku wskazania, komu powierzyli pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, jeżeli sami tym pojazdem kierowali lub go używali i dopuścili się np. wykroczenia przekroczenia prędkości zarejestrowanego za pomocą urządzenia rejestrującego.

Należy tu także dodać, iż Trybunał Konstytucyjny dokonując wykładni art. 96 § 3 kw, dostrzegł możliwość, iż osoba którą zobowiązano do przedmiotowego wskazania nie dysponuje w tym zakresie wiedzą. Taka sytuacja ma chociażby miejsca, jak wskazał Trybunał Konstytucyjny, gdy samochód został zarejestrowany przez fotoradar od tyłu. Sytuacja ta jednak, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, nie wyłącza odpowiedzialności z art. 96 § 3 kw.

Jako, iż nie dostrzeżono zaistnienia żadnej z wymienionych przez Trybunał Konstytucyjny przesłanek wyłączających odpowiedzialność P. N. z art. 96 § 3 kw uznano go winnym przypisanego jemu czynu.

Wymierzając karę Sąd uwzględnił jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy w odniesieniu do obwinionego oraz jego sytuację.

Okoliczności łagodzących nie dostrzeżono.

Jako okoliczność obciążającą ujęto karalność obwinionego w drodze mandatów.

O kosztach orzeczono nie widząc podstaw do zwolnienia obwinionego od tych należności.